

Noč poraženih zmagovalcev volitev

Nočno imenovanje **Damirja Črnčeca** za premierovega sekretarja za nacionalno varnost je sprožilo vihar po prvi seji vlade **Marjana Šarca**, ki sem jo napovedal s člankom: [“Povolilni puč: Po 83 dneh prihaja “anti Janša” ekipa Marjana Šarca”](#). Črnčec je nekdanji šef Voma in Sove, ki ga je na vrh vojaške in “civilne” obveščevalne službe postavil **Janez Janša**. Vodil je odbor za izpustitev Janše iz zapora, v katerega je moral Janša med volilno kampanjo pred volitvami 2014. A je pozneje prišlo do ostrega spora z Janšo. Zadnja leta je bil Črnčec eden od najbolj tipičnih anti Janša likov, ki je poskušal podobno kot **Janez Pogorelec** iz NSi doseči zamenjavo šefa SDS. Ko odstavitev Janše ni uspela, pa je poskušal vsaj oddaljiti NSi od SDS, kar pa je spet spodletelo z odstopom predsednice **Ljudmile Novak**. Pogorelca je **Miro Cerar** tik pred koncem mandata nagradil z imenovanjem za v.d. šefa vladne pravne službe za pol leta. Črnčec pa je zdaj od Šarca dobil pomemben položaj sekretarja za nacionalno varnost. A to nekdanjemu obveščevalcu, ki zadnja leta piše ostre kolumne za revijo Reporter, nič ne pomaga. Zdaj ga tepejo z druge strani, kjer je boj proti Janši najbolj normalna stvar na svetu in je greh, če meniš, da se migranti ne smejo kar prosto sprehajati čez meje. To pa je tisto, proti čemur je Črnčec. Pa tudi večina drugih strokovnjakov, ki kaj vedo o varnostnih tveganjih. Tudi Janša. Da si je Šarec izmed ministrov imenoval kar pet podpredsednikov vlade in še šest lastnih državnih

sekretarjev, kar je rekord rekordov, komaj kdo opazi ob Črnčecu, ki ga na spletnih omrežjih z leve razglašajo za svetovni simbol sovražnega govora v državi.

[Peticijo za odstavitev](#) Črnčeca so naslovili tako:

Marjan, to ni hec!

Imenovanje Damirja Črnčeca, ksenofoba, nestrpneža in promotorja sovražnega govora za državnega sekretarja in svetovalca za nacionalno varnost si zasluži rdeč karton!

Podpisalo je peticijo do sinoči več kot 1500 posameznikov. A je pri tem treba biti nekoliko previden, ker to niso podpisi, ki bi bili preverjeni na upravnih enotah. Je pa jasno, da med podpisniki od politikov najdemo kup politikov Levice: **Luko Meseca, Mateja Tašnerja Vatovca, Violeto Tomić...**

Je puč Šiško, Šarec ali Črnčec?

Množica vplivnih posameznikov iz različnih (pretežno z levico povezanih) nevladnih organizacij in medijev s tem Šarcu sporoča, da lahko odločajo o kadrih in dilemah nacionalne varnosti. In zdi se, da le malo manjka, da bodo začeli podpisovali še peticijo za odstavitev Šarca samega. V tem primeru bi bil Črnčec avtomatično ob funkcijo, a stranski pojav bi bil, da bi padla vlada, ki so jo levičarji s Šarcem po precejšnjem volilnem polomu komaj sestavili in ob službe bi bila množica podpredsednikov vlade in državnih sekretarjev, ki so jih že imenovali. Vlada je bila imenovana s pomočjo prej omenjenih podpisnikov peticije iz Levice. O povolilnem državnem udaru pa sam nikakor nisem pisal zaradi Črnčeca. S tem poimenovanjem so začeli državni organi, ki so zaprli **Andreja Šiška**. Če je bilo to, kar je v gozdovih nekje

daleč počel Šiško, ki mu na volitvah ni uspelo priti v parlament, poskus državnega udara, je bil prevzem oblasti na volitvah potolčenih strank v zadnjem tednu čisti povolilni puč. Poimenovanje ni sporno, saj se sami razglašajo za manjšinsko vlado, torej takšno, ki nima podpore večine poslancev in s tem večine volivcev. Vsaj ne brez Levice **Luke Meseca**. Imenovanje Črnčeca pa je že na večer, ko smo dobili vlado, postavilo slogo s to "opozicijsko" stranko pod vprašaj. Ker se "niso tako dogovorili". Ko sem izvedel za Črnčeca, sem **Mateja Tašner Vatovca** (Levica) nekoliko provociral s vprašanjem, ali je to morebiti njihov sekretar pri premieru, o katerem so se dogovarjali. Odgovoril mi je, da so se sekretarju odpovedali. In s tem potrdil moj sum, da Črnčec že ni njihov. Jasno, da ni. "Tu je prvič požrl besedo. To je nek resen zasuk v desno," je pozneje Tašner Vatovec javno ostreje kritiziral Šarca zaradi imenovanja Črnčeca. Najbrž je moral, glede na množico podpisov in veliko razburjenje nad vlado, katere imenovanje in prve poteze je Levica omogočila. Da zdaj protestirajo in podpisujejo proti samemu sebi, je dogovorjena politika te stranke s peterčkom. Takšno oblast pač imamo.

Je koalicija mogoča s komerkoli?

Dogajanje pred in po volitvah si, ko gre za denar, dogovore in kadre, zasluži resne analize in o tem so poslanci v državnem zboru ta teden tudi govorili. Po tem pa so imenovali ministre in s tem omogočili, da je Črnčec postal premierov državni sekretar, kar je bila za druge v koaliciji menda skrivnost. Celo za SD **Dejana Židana**, ki sicer vse ve.

V parlamentu je sprožil razpravo o dogovarjanjih zadnje mesece kar Janša sam, ko je povedal, da je vse stranke po volitvah povabil k pogovorom in da so, z izjemo Šarca, pisno odgovorile, da bodo najprej poskusili s Šarcem in šele, če to ne uspe, s SDS. Na to "razkritje" je bilo pozneje nekaj reakcij. Iz Levice so podobno kot Črnčec ocenjevali, da si je Janša sam kriv, ker je izključujoč. Nekoliko previdnejši je

bil odziv **Bojane Muršič** (SD), ki je opozorila, da je Janša druge stranke na pogovore povabil 12. julija, torej krepko mesec dni po tem, ko so bile volitve že mimo in s tem namignila, da si Janša morda ni želel prevzeti oblasti ali pa se vsaj ni dovolj trudil zanjo.

Po volitvah pa se je povrhu – namesto, da bi klečep plazil pred majhnimi levimi strankami – odpravil k zmagovalcu volitev na Madžarskem **Viktorju Orbanu**, kar del levice vedno spravi v bes. Imajo razlog za to: Levico je Orban na zadnjih volitvah v sosednji državi razsul na prafaktorje z rezultatom, kakršnega v naši državi še nihče ni dosegel. Poskrbel je za red na mejah, čemur so se iz Slovenije stranke, ki so tukaj vladale, posmehovale. Dokler niso tudi k nam prišli migranti.

Kdo bo nastavil hrbet?

Janša možnosti, da bi sestavil vlado, po teh volitvah ni imel. Čisto mogoče pa je, da si je tudi ni želel. Moral bi, če bi se možnost ponudila, sklepati zavezništvo s strankami, ki so v prejšnjem mandatu zlorabile oblast celo na ravni, da so mu osebno odvzele poslanski mandat, da bi s tem razsule SDS, kar je ustavno sodišče pozneje soglasno odpravilo. Prej so ga že Francu Kanglerju. Kar so ustavni sodniki tudi odpravili. Te stranke bi, če bi nenadoma postali partnerji, le čakale, kdaj bi mu ponovno z nožem skočile v hrbet. Janša bi jim moral, da pride spet na oblast, na hitro odpisati vse grehe. Tudi tistim, ki so ga nekoč prej pustile na cedilu, ko je prevzel oblast po volitvah leta 2011, ko je bila med volivci nekoliko uspešnejša PS Zorana Jankovića. Tista vlada ni razpadla sama od sebe.

Hrbet je ta teden namesto Janše nastavil Jankovićeve naslednik Marjan Šarec s krepko slabšim volilnim rezultatom od katerekoli stranke v zgodovini te države, ki je zavladovala po volitvah. Prva poteza je bila, da si je določil povsem rekordno število podpredsednikov in lastnih državnih sekretarjev.

Kritik Janše in politike odprtih vrat do migrantov iz Reporterja Damir Črnčec je prvi preizkus, koliko je ta novi premier pripravljen dodatno upogniti svoj mladi hrbet in žrtvovati dobro skupnosti, da bi se obdržal na oblasti.

[sociallocker id=10707][sociallocker]

Celotna peticija proti Črnčecu, iz katere sem črpal podatke o podpisanih politikih Levice, je bila sinoči takšna:

